

INFORMACJA o wyjeździe techniczno-turystycznym członków SIMP do Krakowa i Bochni w dniach 10-12.06.2022

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich Oddział w Łodzi zorganizowało w dniach 10-12 czerwca 2022r. wyjazd techniczno –turystyczny do kopalni soli w Bochni i miejsc atrakcyjnych historycznie i turystycznie w Krakowie i jego okolicy.

Wyjazd rozpoczęto od zwiedzania pozostałości po zamku Tenczyn w Rudnie. Pierwsza wzmianka dotycząca okolic zamku Tenczyn datowana jest na 24 września 1308 r. Okres świetności zamku to okres od XV do XVIII wieku. Zamek przechodził w posiadanie wielu znamienitych rodów (Tęczyńskich, Opalińskich, Lubomirskich, Czartoryskich). Od ostatniego pożaru w 1768r popadał w coraz większą ruinę. Po roku 2009 prowadzono prace zabezpieczające, które pozwoliły udostępnić obiekt zwiedzającym w 2016.

Następnie zwiedzano Opactwo Benedyktynów w Tyńcu. Benedyktyńskie opactwo św. Apostołów Piotra i Pawła w Tyńcu zostało założone przez Kazimierza Odnowiciela w 1044 r. Benedyktyni odwołują się do osoby **świętego Benedykta z Nursji**, który w młodości postanowił zostać pustelnikiem. Obecnie w naszym kraju istnieją trzy samodzielne klasztory tego zakonu: opactwo w **Tyńcu** (skasowane w 1816 r., odnowione w 1939 r.) i w **Lubiniu** (skasowane w 1834 r., odnowione w 1923 r.) oraz powstały w 1987 r. **klasztor w Biskupowie**. Opactwo należy do benedyktyńskiej Kongregacji Zwiastowania.

W godzinach wieczornych w trakcie spotkania w ogródku hotelowym i w trakcie spaceru uliczkami Starego Miasta **omawiano sprawy dotyczące działalności kół i komisji Oddziału SIMP**.

Następnego dnia na wzgórzu Wawelskim –zwiedzano Prywatne Apartamenty Królewskie, użytkowane przez rodzinę królewską i świtę dworską, jako miejsca prywatne, w których poszczególni członkowie dworu spali i spędzali pewną część dnia. Znajduje się tam m.in. apartament dla gości, apartament królewski, apartament prezydenta **Mościckiego** oraz salę do przetrzymywania sreber stołowych, przebudowaną w XVIII w., przez Dominika Merliniego na przyjazd króla **Stanisława Augusta Poniatowskiego**.

Z wzgórza Wawelskie przeszliśmy urokliwymi uliczkami na Kazimierz z krótką wizytą na Skałce. Spacer klimatycznymi uliczkami dzielnicy żydowskiej, zwiedzanie Kościoła Mariackiego na Starym Mieście oraz zwiedzanie cmentarza Rakowieckiego wywołały zadumę nad minionym czasem.

W godzinach wieczornych w trakcie spotkania integracyjnego dyskutowano o sposobach pozyskiwania nowych członków, ze szczególnym uwzględnieniem kontaktów studenckich i między zakładowych.

Głównym celem wyjazdu technicznego zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami było zapoznanie się z procesem wydobywczym w kopalni soli w Bochni w funkcji postępu technicznego przy rosnących wymaganiach bezpieczeństwa. Bocheńska kopalnia była przedsiębiorstwem królewskim, przynoszącym olbrzymie dochody Rzeczypospolitej. W 1368 roku Kazimierz Wielki wydał dokument zwany Statutem żupnym. W tym czasie eksportowano sól na Ruś i na Węgry. **W kopalni pracowało od 120 do 150 osób**. W XV i XVI wieku kopalnia w Bochni (Żupa bocheńska) w ramach żup krakowskich, a więc wraz z kopalnią soli w Wieliczce, rozwinęła się znacznie – zatrudniając około 500 kopaczy. W XVII wieku za przyczyną wojen i upadku gospodarczego kraju nastąpiło zahamowanie rozwoju przedsiębiorstwa. Po roku 1772 kopalnia dostała się w ręce austriackie i pozostawała pod kontrolą tego kraju przez okres rozbiorów aż do roku 1918. Dopiero w XX w. z powodu wyczerpujących się pokładów soli i związanej z tym nieopłacalności wydobywania nastąpiło zaniechanie produkcji na skalę przemysłową. W 1981 wpisano historyczne wyrobiska do rejestru zabytków. Kopalnia przekształciła się w obiekt turystyczny i leczniczy. W 1990 roku definitywnie zakończono przemysłowe wydobywanie soli w kopalni. **Pośród wielu zabytkowych urządzeń kopalni funkcjonuje sprawny i okazjonalnie uruchamiany mechanizm napędowy wind w szybach napędzany maszyną parową**. Jest to unikatowy w Europie czynny zabytek techniki. 6 października 2000 roku obiekt został wpisany na listę Pomników historii. 23 czerwca 2013 kopalnia została wpisana na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego Ludzkości UNESCO. Przejście trasą podziemną z przewodnikiem (sztygarem) opowiadającym historię kopalni; jazda kolejką podziemną oraz piesze przejścia na dawne wyrobiska pozostawiają niezapomniane wrażenie (pokonanie kilkuset schodów uzmysławia włożony wysiłek fizyczny przez dawnych pracowników).

Wyjazd do Bochni oraz Krakowa i jego okolic zakończyło zwiedzaniem Zamku w Wiśniczu. Zamek położony jest na zalesionym wzgórzu nad rzeką Leksandrówką we wsi Stary Wiśnicz, wzniesiony przez Jana Kmitę w 2. połowie XIV wieku. Jest pięknie wkomponowany w malownicze i kolorowe wzgórza pogórza Wiśnickiego. Dodatkowo zamek w Nowym

Wiśniczu zachwyca swoim bajkowym wyglądem. Fikuśne wieżyczki, tajemnicze lochy i piękna złota komnata to tylko kilka z wyjątkowych miejsc w zamku. Miejsce jest związane z polską tradycją sztuki kulinarnej.